

S
781.16xb

285

**LATVIEŠU
DZIESMU
DIENAS**

**ANGLIJĀ
1950.**

W

030907 3696
~~93-24.774~~

M-2
N 10666
S/7

ANGLIJAS LATVIEŠU DZIESMU
DIENAS
1950.

17. un 18. jūnijā

Lesterā

DZIESMU DIENU NORISE

Sestdien, 17. jūnijā

plkst. 15, Cooperative Hall

Baleta pēcpusdiena

Piedalās: Tatjana Vestene
Eižens Leščevskis

Pie klavierēm: Anna Medne

plkst. 19.30, Edward Wood Hall

Jaundarbu koncerts

Piedalās: Ludmila Sepe
Ksenija Bidiņa
Jānis Cīrulis

plkst. 19

Latviešu mūzikas koncerts

Piedalās: Paula Brīvkalne
Dagmāra Kokkere

Svētdien, 18. jūnijā

plkst. 10.15, Little Theatre, Dover Street

Baleta rīts

Piedalās: Tatjana Vestene
Eižens Leščevskis

Pie klavierēm: Anna Medne

plkst. 12.15, Sv. Pētera baznīcā, King Richard Street

Romas katoļu dievkalpojums

plkst. 13, Sv. Marka baznīcā

Pareizticīgo dievkalpojums

plkst. 15, Sv. Mārtiņa katedrālē

Ev.-luteriešu dievkalpojums

plkst. 16.30

Vaiņaga nolikšana

pie kritušo karavīru pieminekļa

plkst. 17, De Montfort Hall

Koru koncerts

Virsdiriģenti: Viktors Baštiks, Alberts Jērums, Alma
Skudra, Daumants Vītols

plkst. 20.30

Dziesmu dienu noslēguma vakars

Piedalās: Leicesteras tautas deju kopa

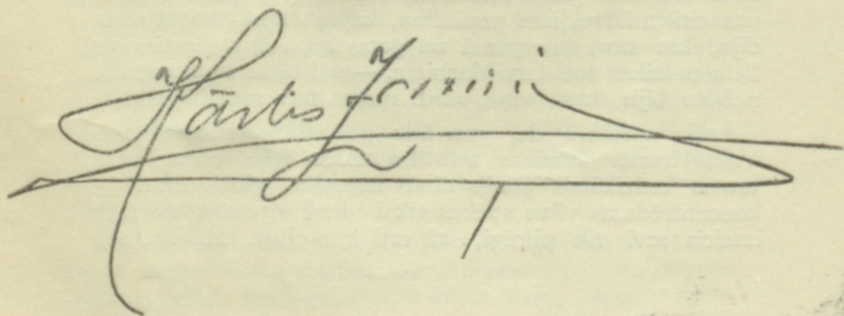
Sūtņa Zarina sveiciens.

Miļš sveiciens dziesmotai saimei, kā tiem, kas ritinās vajā mūsu košo dziesmu kamolu, tā arī tiem, kas no visām Britānijas malām Leicesterā sabraukuši, atritinātos pavedienus uztvers un atkal satīs kamolā, ko sirdis paglabāt. Tā no paaudzes uz paaudzi ritinādamies, šis latvju dziesmu kamols ir bijusi tā dzīvā saite, kas mūs sasējusi vienā vienotā ģimenē. Dziesma ir bijusi latvju tautas uzticamais pavadonis, kā baltās, tā nebaltās dienās. Tagad jau desmito gadu mēs staigājam trimdas nelīdzenos ceļus. Daudz esam zaudējuši, tik savu latvisko sirdi un dziesmu nē.

Jau otro gadu Lielbritānijas latvieši pulcējas dziesmu svētkos. Sekosim šai mūsu dzimtenes tradīcijai, lai viņa kļūst arī jau par šejienas latviešu svētu nacionālu ierašu.

Mūsu dziesmu svētki dzimtenē, vai nu tie bija kāda novada vai vispārējie dziesmu svētki galvas pilsētā, bija lieli nacionālā gara svētki. Palikdami uzticīgi šim garam, mēs kopjam un cienam savus latviskos tikumus arī svešumā mītot. Dziesmā mēs gūstam stiprinājumu un cerību, dziesma mums palīdz pārvarēt ikdienas smagumu un vieglāk sagaidīt to dienu, kad atgriezīsimies brīvā Latvijā un kad mūsu dziesmas atkal atšalks Daugavas krastos.

Latvijas sūtnis un Rīcības komitejas goda priekšsēdis.

Jānis Jānis

KAM MĒS DZIEDAM?

Katras tautas iekšējais spēks meklējams tās nacionālajā garā vai dvēselē, pašas tautas celtajās un koptajās gara kultūras tradīcijās, kas nevien noteic kādas tautas vietu pasaules krustcelēs, bet var pat izšķirt tautas mūža likteņus — tās būt vai nebūt. Tautas, kas turas pie savām tradīcijām un tās mil, nemaz neaizverot acis pret savu kaimiņu sasniegumiem, var droši iziet cīņā, un tās nezaudēs. Pat tad, ja kāda lielāka, ārēji varenāka tauta varmācīgi uzkundzējusies citai mazākai, pēdējā izies no sava posta nesalauzta arī pēc gadu simtiem, jo to glābs šis nedz ar uguni, nedz ar zobenu neizdeldējamais spēks. Arī mūsu mūžīgajā cīņā spēcīgākie ieroči izrādījušās tieši nacionālās gara kultūras tradīcijas, kas, sakļodamās teiksmainajā indoāriešu kultūrā, augušas un koptas tālāk Baltijas jūras austrumu krastā teju 4000 gadus.

Kā viens no mūsu nacionālās kultūras stūrakmeņiem jau kopš seniem laikiem bijusi mūsu dziesma. Cik sena ir mūsu svētā tēvu valoda, tikpat sena ir arī mūsu dziesma, kas pavadījusi latvieti visā viņa dzīvē no šūpuļa līdz kapam gan viņa darba gaitās, gan svētkos, gan arī tautas nebaltās dienās, tēvuzemes robežas sargot.

Nedz chronikas, nedz vēstures raksti nevar dot tik intīmu ieskatu mūsu pagātnē kā tieši daiņas, ārēji tik šķietami skopās četrriņdas, kuru kopīgais skaits sasniedz gandrīz apaļu miljonu. Tās ir mūsu latviskā vēsture, jo to esam rakstījuši paši, tajās izkristalizēts mūsu pasaules uzskats, dzīves ziņa, un tajās meklējams tas spēka avots, kurā atdzeras cīnītājs, kad viņa spēki sāk gurt.

Dainās ietverto senās pasaules ārēji šķietami atturīgo, taču dvēseliski dziļo izteiksmi, tāpat to dzejiskās noskaņas citiem līdzekļiem papildina, kāpina senā tautas melodija, kas savā krāšņumā un gatavībā var sacensties ar lielu mūzikas meistarību darbiem, — vai tādu mums senāk nebūtu bijis, kaut viņu vārdi mums nav saglabājušies?

Arējo apstākļu dēļ gan līdz pat XIX gadu sīmtam Vakareiropas mūzikas attīstība mums gāja secen, taču tautas mūzikālais ģēnijs tālab neapsīka, gluži otrādi — koncentrēdams visus spēkus tikai vienā virzienā, tas tajā izteicis sevi tik pilnīgi, kā reti kur citur. Mēs varam

sacīt droši, ka mūsu senā mūzikas kultūra var stāties līdzās ir romānisko zemju trubadūru un trovēru mākslai, ir ģermāņu minnedziedājumam, par kuriem lasām katrā mūzikas vēsturē, bet savā kodolā senā latvju meldija ir vēl aristokrātiskāka. Mūzikas speciālists tajā saskatīs pēdas, kas ved vēl tālāk aiz viduslaikiem: līdz pat klasiskajai senatnei. Ja šīs dziesmas tautā dziedāja vēl nesen un ar mūsu koru vidutājību tās par jaunu sāk atdzimt arī visjaunākos laikos, tad tik mēs varam īsteni sākt apjaust savu mūzikas tradīciju spēku, saprast, ko tās var dot nākotnei.

Ar to daļēji varam arī izskaidrot, kāpēc mūsu t. s. mākslas mūzika, kas relatīvi taču ir ļoti jauna, jau drīzi vien pēc pieslēgšanās Vakarēiropas tradīcijām var uzrādīt tik ievērojamus panākumus tiklab jaunrades, kā arī atskatījamās mākslas nozarēs. Ar lepnumu varam pieminēt mūsu visizcilāko meistarū — profesoru Jāzepu Vitolu, kura personība ir tik varena, ka patlaban mums vēl trūkst vajadzīgā atsātuma, lai viņa atstāto mantojumu novērtētu pareizi, nekļūdīgi.

Tā varbūt, gan ne tieši, esam sataustījuši galveno ceļu, pa kuru meklējama atbilde šo rindīņu virsrakstā minētajam jautājumam.

Taču bez pieminētās mūsu skaņu mākslas tīri mākslinieciskās nozīmes, mums, dziesmu dienās pulcējušamies, jāatminas, ka tiklab senajos, kā arī jaunākajos laikos ir senajai pulkā daiņošanai, bet īpaši jauno laiku koru dziedāšanas tradīcijai bijis vēl kāds cits motivējums, cita nepieciešamība, kas iziet jau ārpus minētajām tīri aistētiskajām robežām. Šī nepieciešamība, dziņa pulcēties ar dziesmu, iezīmē sākumā vēl neapjaustu, taču vēlāk jau gluži mērķtiecīgu nolūku: saslēgties, apvienoties vienā ciešā, kopīgā saimē, — jo esam taču visi vienas mātes, savas dzimtenes Latvijas, bērni, kas runājam visi vienu valodu, dalāmies kopīgā pulkā un, kad laiks nāk, arī kopējās bēdās. Šīs kopības nepieciešamība, kas tik bezpartejiski izpaudusies brīžos, kad esam pulcējušies dziedāšanai, lēnām izkalusi tautas vienības ideju, kuras skaistākais iceres vaiņagojums bija savas pašu valsts nodibināšana.

Jau sirmajā senatnē paša par savrupniekiem dēvēta tauta ārpus savas darbdiēnas mīlēja sabiedrību, jautrus mirkļus pulkā, īpaši galvenajos mūža godos, tāpat svētkos

un svinamos laikos, kuros katru galveno norisi ievadīja, pavadīja un izvadīja dziesmā. Šeit izplaukusi arī brīnišķā senā pulkā daiņošanas tradīcija, kuras krāšņākais zieds — pavasara rotāšana, bet īpaši ligošana — saglabājusās līdz pat šai dienai. Ja rotāšana pavasara vakaros vēl tikai iezvanīja jauzamo vasaras tuvumu, tad Jāņa vakars izvērtās par visliksmākajiem, visvitālākajiem svētkiem visā gadskārtā. Tie bija krāšņākie senās Latvijas tautas svētki, kad neviens ciemiņš nebija svešinieks, kad pakalns sasaucās ar pakalnu, novads ar novadu un visa zeme mirdzēja vienās Jāņa ugunīs, skanēja vienā kopīgā dziesmā ar teiksmaino piedziedājumu "ligo", kas varbūt ir vissenākais vārds mūsu valodā. Cik nozīmīga šī kopības sajūta kļuva vēlāk, kad pār mūsu zemi valdīja jau svešas varas, īpaši grūtajos dzimtbuves gadu simtos!

Senajai latvju dziesmai tik raksturīgais pulkā dziedāšanas veids, kas pakāpeniski izveidojās par zināmu daudz balsību, ļauj jau mest tiltu uz vēlāko, no Vakarēiropas pārņemto kordziedāšanas kultūru, kas iezīmē latviešu mūzikas t. s. vēsturisko posmu. Kaut pēdējais nāca samērā vēlu, tikai XIX g. s. sākumā, taču ne par vēlu

Mūzikas vēsture liecina, ka pirmie t. s. mākslas mūziku kopēji kori ir radušies apm. 140 gadus atpakaļ. Taču plašāk kordziedāšana uzplauka mazliet vēlāk, kad šiem pirmajiem cīruļiem sekoja Cimzes semināra pirmā izlaiduma labi bruņotais skolotāju un diriģentu (1843. g.) un koru vai dziedāšanas biedrību dibināšana drīzi izvērtās par gluži parastu, tikai līdz tam varbūt piemirstu nepieciešamību.

Nedaudz vēlāk šie kori jau sāka sasaukties, sadziedāties, tā iezvanīdami jaunu plaša vēriena sabiedrisku kustību — lielo dziesmu svētku tradīciju, kas tik cieši jau saistīta ar vispārējo tautas garīgo veidošanos un politisko augšanu. Arēji šķietami apolītiski — dziesmu svētki kļuva par plašāko tā laikmeta nacionālo kustību, kuras mērķis bija celt tautas pašapziņu, kā to mācīja Kronvaldu Atis, pacelt latviešus no svešu kungu daudzzinātās zemnieku šķiras par garīgi brīvu pašnoteicēju un neatkarīgu tautu, pilntiesīgu locekli citu tautu saimē.

Pirmā dziesmu diena Dikļos 1864. g. vasarā, I vispārējie dziesmu svētki Rīgā 1873., otrie turpat 1880., tālāk trešie (1888.), ceturtie (1895.), piektie (1910.) — kļuvuši nevien par mūsu tautas politiskās augšanas un tautas

vienības robežstabiem, kuriem tālāk sekoja sava neatkarīga un patstāvīga valsts.

Ari savā valstī, kad dziesmu svētku nepieciešamību un nozīmi varētu apšaubīt un kad arī pacēlās atsevišķas domas, ka dziesmu svētki kā pārlicies greznums būtu atmetami vai vismaz ierobežojami, īstenībā notika pretējais - lielo dziesmu svētku ideja atdzima par jaunu, zīmīgā kārtā paturot arī visus tos pašus agrākos mērķus un uzdevumus.

Visas šīs lielās kustības vaiņagojums bija pēdējie — IX vispārējie dziesmu svētki Rīgā 1938. gadā, kur sīkā Neikenu Juņa Dikļos pulcinātā 70-80 dziedoņu saimīte bija izaugusi par 16.000 galvainu Latvijas kori un kuros klausītāju pulks sasniedza tepat apaļus 100.000. Tā bija vislielākā tautas parāde visā sirmās Rīgas tūkstošgadu vēsturē.

Kā krāšņa, bet skumja šo lielāko svētku atbals izskanēja III Latgales apgabala dziesmu svētki Daugavpilī 1940. gada 16. jūnijā, kad pie Latvijas austrumu robežas jau bija sākušies liktenīgie notikumi. Latvijas dabā krāšņākais, zīmīgais dziesmu svētku mēnesis — jūnijs šoreiz kļuva Latvijas dziesmas norieta mēnesis —

Šodien tās dienas pārdzīvojam vairs tikai atmiņās, dažkārt pat neatskārzdami, cik dziļā tumsā mūs iemētusi pēdējā lielā pasaules katastrofa.

Bet tad mēs izberžam acis un ieklausāmies senajā asiņu balsī, atmināmies savus zem krusta salikušos brāļus un māsas, un kautkur iz tumsas klusi sāk skanēt kāda pazīstama sena, sēra daiņa. Vai tas nav dīvaini, pārdroši — dziedāt tumšākajā nestundā? Bet sācēja balss nenorimst, tai drīzi seko cita aiz citas, kautkur jau dzied vesels koris, meldija vijas aiz meldijas, pulks seko pulkam. — Nē! mēs nevaram nedziedāt, mums jādzied, mēs dziedāsim! Ne jau lai priecātos, arī ne lai gauztos, nē, mēs dziedam, lai saglabātu savu cilvēku un viņa pašcieņu, mēs dziedam, lai saglabātu savu tautu un savas tradīcijas, mēs dziedam, lai smeltu sev jaunu spēku un spīti!

Un mēs dziedam ne tikai sev, bet arī saviem saviešiem viņā pusē, mēs dziedam arī plašajai brīvajai pasaulei! Un kamēr mēs savu dziesmu dziedāsim nevilnotu, īstenu, tikmēr mēs arī dzīvosim kā tauta, kuras iekšējais spēks nekad nav bijis un netiks salauzts!

OTRĀS DZIESMU DIENAS AIZSKANDINOT.

Pērn divās dziesmu dienās noskanēja Londona un Līdsa un mēs sajutām, ka atkal esam atraduši to neredzamo pavedienu, kas mūs saista ar tālajām audzēm, esam atraduši to mūsu gara dzīves un aktivitātes izpaudumu, kas mūs saved kopā bez lozungiem un ārējām pavēlēm un liek apzināties, ka esam reizē visi un viens. Mūsu šodienas dzīve, lai cik nepilnīga, bija atradusi kādu jaunu noapaļojumu, Dziesmu dienām radot itkā jumtu, kura smailē — garīgajā pārdzīvojumā — var satikt visi, visu garīgo līmeņu un prasību ļaudis, katrs paņemdamš to, kas viņam tuvāks un vajadzīgāks.

Dziesmu dienas dažkārt nav lielas mākslas, bet vienmēr mūsu lielākais nacionālais notikums — un kāda mūžības gara spēka, ticības un cerību savākts šais īsajās dienās! Tie trīs tūkstoši, kas sanāca pērn un kas šogad zem viena jumta sanāks, taču katrs līdz paņem savu mantoto un izsapņoto latvieša pasaules veidolu, savu mūžības daļu. Un trīs tūkstoši kopā top par tautas mūžības daļu, jo kamēr katram vienam šī daļa būs dzīvs avots — mēs neizniksim. Dievs mūsu zemei nav klintis devis, kas mācītu mūs kā pašu stādītu koku akmenī saknī laist, lai spītā augtu. Viņš mums nav viltu devis, ne varmācības garu — tomēr likdams mums dzīvot pasaules krustcelēs un laizdams tām pāri rietumus un austrumus. Asiņainus pulkus, asiņainām kara āvām, asiņainus ritus nesot. — Ja mēs neesam iznikuši — mēs neizniksim!

Mēs dzīvojam ar dainu sirdi, ko senus laikus karā jājējs un bārenīte dziedājusi, meitu pulks un kāzu saime, spītējot karam, mērim un kungu valodai. Kas jauniem laikiem nākot ar pavasara spēku salauza ledus pili, modinot, saucot, ceļot un aizdedzinot sauli sirdīs. — Tā ir pasaka par augšamcelto princesi, mūsu skaistākā pasaka. Svešam tā varbūt arī līksies pasaka vaiņš, bet ne mums — Mums tā ir mūsu nešaubīga ticība, pēdējā sakne, kas vēl sūc dzīvajā avotā, kura veldze ir mūsu dzīvība.

Miris ir tas, kas atmiņās dzīvo. Mūsu piemiņas dienas nav asarām, bet spītam, spītam un sīkstumam. Zūdīšanās nav mūsu daļa, jo šodien nedrīkstam būt cits,

kā tikai vējš un uguns liesma, kam jālauž un jādedzina. Nebūs Dziesmu dienā dziedātāju un klausītāju, bet trīs tūkstoši kopēja liktens un kopējas mūžības daļas nesēju.

Jebšu mūsu balsis nerimst — dziesma ceļas un viņā ir Ogres skanēšana un Daugavas dunčšana. Divas upes — viena pilna sīku oļu, otra dvēselišu, vienas krastā svilpi mauc ganiņš un stabulē, otrā nokrituši cīnas Lāčplēsis ar Melno bruņinieku, cīnas un paaudzēm ejot tūkstoši nav spējuši šo cīņu beigt un viņu dvēseļu pilna dun lielā upē. Šais četrās dainas rindās nežēlīgā griezienā ietverts viss mūsu tautas liktens — dzīvības skanēšana un upuru lielums, kam nav gala gadu simtos. Ogre un Daugava — pretmetu māsas! Kur šoreiz sviedis šūpoles? Caur vienas nāvi otras dzīvībā — tā mēs ticam. Šai ticībā šodien pacelsies tūkstoši baltu dūju uz dzimto pusi un tām līdz mūsu pēdējā dziesma — zemei, kas auklē tās abas — Daugavu un Ogri, tautas nāvi un dzīvību.

Latvija, mūžam Tev dzīvot!

KORU KONCERTA PROGRAMMA

Sūtņa Kārļa Zariņa atklāšanas tūna

I

Jaukti kori :

1. Mūsu Tēvs	A. Jērumš	Jurjānu Andrejs
2. Ciānas bērni	D. Vītols	Emils Dārziņš
3. Kade pārnāksi bālelīņ	A. Jērumš	Emils Melngailis
4. Kurš putniņis dzied tik koši		Jānis Kalniņš
5. Beverīnas dziedonis	Alma Skudra	Jāzeps Vītols

Vīru kori :

6. Titānu cilts		Alfrēds Kalniņš
7. Mirdzi kā zvaigzne	D. Vītols	Emils Melngailis
8. Biķeris miroņu salā	A. Jērumš	Alfrēds Kalniņš
9. Uguns milna	V. Baštiks	Jāzeps Vītols

II

Vīru kori :

10. Dies irae	A. Jērumš	Jāzeps Vītols
11. Div' dūjiņas		Emils Melngailis
12. Latvijai	V. Baštiks	Viktors Baštiks
13. Es izvedu meitu māti	D. Vītols	Jānis Kalniņš
14. Apsēgloju biržu sesku		Helmers Pavasars
15. Pie Baltijas jūras	V. Baštiks	Straumes Jānis

Jaukti kori :

16. Gaismas pils Jāzeps Vītols
A. Skudra
17. Bērzi Helmers Pavasars
A. Jērumš
18. Trīcēj' kalni Jēkabs Graubiņš
A. Skudra
19. Jāņuvakars Emīls Melngailis
Solisti Ludmila Sepe un Jānis Barušs
D. Vītols
20. Tēvijai Jurjānu Andrejs
Kantāte soprānam, korim un čģģelēm
Soliste Ludmila Sepe
A. Jērumš

**ANGLIJAS LATVIĒŠU
1950. GADA DZIESMU DIENU
RĪCĪBAS KOMITEJA UN DARBINIEKI**

Rīcības komitejas goda priekšsēdis : sūtnis Kārlis Zariņš

Komitejas prezidija priekšsēde : Erika Sarkanbārde

Prezidijs : Kārlis Ampermanis, Nikolajs
Kandrovičs, Ernests Kerve,
Aleksandrs Sprūdžs

Komitejas locekļi : Augusts Abakuks, Arvids Arājs,
Ernests Antiņš, Emīls Alksnītis,
Viktors Baštiks, Vilis Bude,
Kārlis Daude, Arnolds Dumpis,
Alberts Jērums, Ernests Kazāks,
Jūlijs Kīlītis, Kārlis Mangulis,
Ausma Sauemāga, Ernests
Sarkanbārdis, Jāzeps Savickis,
Alma Skudra, Daumants Vītols,
Rita Zaleniece

.....

Administrācija : Nikolajs Kandrovičs, Kārlis Daude

Sekretārs : Ernests Kerve

Kasieris : Kārlis Ampermanis

Informācija : Aleksandrs Sprūdžs, Teodors Kleins, Emīlija Sudmale,
Ilgvaivs Ivanovs

Sarīkojumu telpu pārziņi : Ausma Sauemāga, Ernests Antiņš

Dekorators : Arnolds Dumpis

Medicīniskā palīdzība : žēls, māsas Dzidra Sprūdža, Vera Vennere

Nošu apgāds : Alfrēds Zvirgzdiņš

Fotogrāfs : Reinholds Šimanis

.....

Dziesmu dienu revīzijas komisija : Emīls Alksnītis, Ernests Kazāks,
Ernests Verģis

KORU DALĪBNIEMI.

I JAUKTI KORI.

1. Birminghamas un apkārtnes koris

Diriģente : Marta Roze.

Soprāni : I. Eglīte, M. Goba, V. Grieze, H. Kress, V. Muchks, A. Ozols, Z. Ulmanis.

Alti : Z. Pētersons, J. Saulīte, V. Skadmanis, R. Veide, Z. Vidners, V. Zvirbulis.

Tenori : O. Ansons, J. Arājs, J. Kivītis, E. Liepiņš, J. Miežītis, K. Grindulis.

Basi : K. Brasliņš, A. Arājs, J. Cīrulis, A. Miklucāns, J. Velde, I. Verdiņš, E. Vidners, R. Mertenis, J. Zvirbulis, A. Mālers.

2. LBL Bradfordas nodaļas jaukts koris "Līgo"

Diriģenti : D. Vītols un R. Freimanis.

Soprāni : J. Abols, M. Abelīte, Dz. Abakuks, Dz. Bušēvics, L. Grīnbergs, H. Hospovska, G. Ivanovs, A. Janītēns, R. Juknēvičs, V. Kapelis, A. Kenģis, V. Lintiņa, V. Pētersons, A. Rozentāle, J. Krēsliņa, S. Skulte, A. Vītols, M. Zakars, E. Zagare, V. Žogs, T. Priedīte, T. Juzupāns.

Alti : T. Abols, L. Berkerts, A. Buklovskis, L. Buklovskis, V. Daudišs, A. Grīnbergs, E. Kalniņa, V. Mačernieks, O. Ozoliņš, M. Ozols, P. Piņķis, M. Priedīte, J. Reinis, E. Šmits, A. Vilips, J. Žoka.

Tenori : J. Arensis, R. Akmentiņš, V. Bušēvics, V. Auziņš, J. Dzintars, A. Grabis, K. Jansons, U. Kiesners, V. Ozoliņš, A. Stalaža, O. Šmits, M. Toža, B. Upmalis, A. Vjakse.

Basi : E. Abele, E. Barānovs, C. Dambergs, B. Deksnis, J. Ezeriņš, R. Geislars, E. Grīnbergs, J. Krūmiņš, E. Kurmis, P. Lauris, V. Latsons, A. Odiņš, A. Rasa, J. Taubenbergis, J. Plūme, A. Vijups.

3. LBL Boltonas nodaļas koris

Diriģents : Andrejs Pommers.

Soprāni : I. Anuzis, A. Apše, A. Bērziņš, Z. Bērziņš, I. Caune, L. Cukurs, I. Jasenskis, Z. Lēģeris, E. Palkavnieks, M. Pommers, A. Priātiņš, V. Silarājs, E. Zaķis.

Alti : A. Andersons, M. Esere, L. Grīnvalds, M. Grīnvalds, O. Ints, P. Lankovskis, E. Liepiņš, B. Eversons, B. Mīkalis, V. Rozīte, V. Sermulis, E. Vasiļevskis, Dz. Zariņš.

Tenori : S. Albovs, E. Dambergs, A. Bets, K. Kraucis, V. Liepiņš, A. Ozols, J. Vītols, J. Zaķis.

Basi : A. Baumanis, E. Bērziņš, V. Bērziņš, J. Cirponis, T. Jurenovskis, V. Pempers, K. Piķelis, A. Putnis, P. Rēvalds.

4. Koventrijas latviešu koris

Diriģents : Jānis Martužs.

Soprāni : M. Falkenburga, V. Krastiņa, M. Kumpēna, V. Lēcāja,
A. Miķelsone, E. Timermane, M. Submale, Z. Šēnberga.

Alti : M. Benksone, V. Kalniņa, N. Miķelsone, E. Selga.

Tenori : Ž. Ariņš, E. Briedis, M. Kaudze, L. Krūmiņš, R. Miķel-
sons, L. Selga, A. Stalidzāns.

Basi : M. Ariņš, K. Boģis, Br. Freibergs, I. Pirvics, K. Rīmanis,
A. Rūsiņš, V. Šēnbergs.

5. Lesteras latviešu koris "Beverīna"

Diriģenti : Alma Skudra un Nikolajs Kandrovičs.

Soprāni : M. Balode, E. Bērziņa, A. Causiņe, I. Dunkele, M.
Dumpe, M. Gaiķe, B. Gīrgensone, M. Indane, E. Krēmāne,
Dz. Krasriņa, G. Lūse.

Alti : V. Ampermane, A. Avena, E. Drulle, V. Kalevica, Kra-
sovskā, Z. Lazdiņa, E. Sarkanbārde, Dz. Šnickovska.

Tenori : G. Briedītis, A. Cers, J. Cīrulis, J. Liepiņš, G. Lūsis,
V. Purvs, V. Pizelis, E. Verģis, A. Zagorskis, E. Zariņš,
J. Zīberls, K. Tvintīķis.

Basi : E. Alksnītis, E. Antīņš, A. Balodis, J. Grietiņš, P. Lazdovskis,
A. Ozols.

6. Londonas Latviešu koris

Diriģents : Alberts Jērums.

Soprāni : R. Brigadere, I. Elme, V. Grīnberga, E. Cīrule, M.
Jaunzare, E. Kalniņa, V. Kovaļevska, A. Liepa, E. Mežale,
E. Millere, N. Misiņa, L. Paševska, M. Svenne, L. Tālnora,
V. Vanaga.

Alli : M. Bērziņa, L. Brilte, A. Cekuliņa, A. Hartmane, R. Hart
mane, L. Ivena, A. Kacena, J. Kadega, Z. Ozola, M. Puspure
B. Rirdāne, A. Roga, A. Udovska, Dz. Viksne.

Tenori : G. Aleksis, P. Daugulis, P. Eglīte, T. Frišenfēlds, A. Gert-
manis, E. Jaunzars, R. Kiploks, J. Ozols, J. Saknītis, A. Svi-
ķītis, E. Šķobe, I. Zunde.

Basi : J. Aivars, A. Draviņš, J. Emsis, R. Freimanis, J. Jurģis,
G. Krūmiņš, H. Maneks, H. Nilenders, R. Pavasars, J. Raiska,
J. Ruško, O. Sarma, J. Svīlis, E. Vītols, A. Zvirgzdiņš.

7. Stoke-on-Trent latviešu koris

Diriģents : Hermans Lauters.

V. Rozenbergs, D. Fafrots, I. Fafrots, E. Vizma, A. Venten-
bergs, S. Grigulis, J. Grigulis, B. Sulims, R. Sakars, V. Ma-
kovska, M. Millers, K. Munkevics, I. Silkovska, A. Indriksons,
H. Rītiņš, S. Zaķis, L. Neimanis, V. Dannenberg, A. Tērauds,

J. Viķels, J. Tērauds, A. Rozenbergs, V. Priede, I. Preiss,
M. Namgauds, H. Jansons, J. Laugals, R. Neimanis, P. Sot-
nieks, J. Dižgalvis, A. Licis, A. Rae.

Atsevišķas vienības

1. Sieviešu koris "Birstaliņa"

Vadītāja: M. Upītis.

Soprāni: Sk. Eberšteins, J. Epneris, L. Krūze, H. Silietis, M.
Upītis, V. Lapiņa.

Alti: M. Beikmanis, A. Ceriņš, V. Danenbergs, Ž. Danenbergsons,
A. Dūnis, A. Indriksons, L. Pāvils, Z. Sulims.

2. Coventry sieviešu dubultkvartets

Vadītāja: N. Miķelsone

Soprāni: M. Falkenburgs, M. Sudmalis, Z. Šēnbergs, E. Timemans

Alti: N. Miķelsone, V. Kalniņa, M. Benksons, A. Miķelsone

3. Leamingtonas-Huttonas vienība

Vadītāja: I. Birne.

Soprāni: I. Birne, Z. Birne, B. Ermanoviča, K. Kupče, E. Sni-
ķere, I. Sniķere, R. Zaļeniece, V. Zālmane.

Alti: A. Andersone, A. Kalniņa, E. Zuoza.

4. West-Wells vienība

Vadītāja: M. Miklāviča.

Soprāni: E. Kalniņa, M. Miklāviča, T. Radiņa, A. Simsone, M.
Ziepniece, A. Ziepniece, S. Tūte.

Alti: A. Apsīte, M. Bugnius, E. Petmane, A. Rinka, M. Rožkalne

Atsevišķi dziedātāji

Soprāni: I. Gusmane, E. Strautmane, J. Vitoliņa.

Alti: M. Biša

Tenori: K. Juchna, P. Pāpārde, L. Zaics, St. Tumašs, V. Vaļuks.

II VĪRU KORI

1. Zuikas vīru koris

Diriģents: Roberts Zuika.

G. Adamsons, V. Adlers, V. Baštiks, A. Bēka, V. Būde, Ž.
Celmiņš, J. Cērps, J. Dindzāns, J. Dreimanis, V. Freimanis,
K. Grīnvalds, K. Jukna, E. Kalve, V. Kozlovskis, V. Krūpens,

Latvijas Nacionālā

BIBLIOTĒKA

93-24.774

E. Krūze, J. Rumsārs, I. Laugalis, V. Liepiņš, A. Ludeks,
F. Lukševics, M. Mežmalietis, A. Millers, I. Pālitis, A. Preiss.
A. Purvs, A. Rūtenbergs, K. Skuja. St. Šostaks, A. Tilaks,
A. Vickops, I. Vijums, E. Vitols, V. Zubrovskis, K. Zuika.

2. Birdingbury vīru koris

Diriģents: Žanis Gertners.

- I. Tenori: A. Elsiņš, V. Priede, J. Bošs, K. Priednieks, A. Piķelis,
K. Penkoks.
II. Tenori: Ž. Mūsiņš, V. Mucenieks, J. Lazdiņš.
I. Basi: A. Celms, J. Stūritis, A. Nadziņš, I. Piķelis
II. Basi: R. Steinbergs, V. Kronbergs, V. Eglītis, F. Cīrulis,
N. Kļaviņš.

3. DV fonda "Viesturs" nodaļas vīru koris

Diriģents: Vladislavs Rītiņš.

- I. Tenori: A. Cibulskis, V. Ertmanis, J. Gaulis, N. Kauķītis,
P. Rimicāns.
II. Tenori: J. Bērziņš, J. Brants
I. Basi: J. Sūkulis.
II. Basi: J. Fogels, A. Līcis, O. Sūkulis

4. LBL Hadlov House nodaļas dubulkvartets

Vadītājs: Laimons Krieviņš.

- I. Tenori: V. Millers, L. Krieviņš, V. Zviedrāns.
II. Tenori: V. Lellis.
II. Basi: V. Mežulis.

5. Viru dubulkvartets "Vēsma"

Vadītājs: Juris Jurgis.

- I. Tenori: J. Ozols, Ž. Šmits, V. Valdemārs.
II. Tenori: J. Saknītis, A. Gertmanis.
I. Basi: G. Krūmiņš, J. Svilis.
II. Basi: J. Aivars, J. Jurgis, H. Nilenders.

6. Dubulkvarteta "Daugava" vienība

Vadītājs: Jānis Barušs

Tenori: J. Barušs, J. Beķeris, A. Korsaks, J. Mežaks.

7. Moltonas vienība

Vadītājs: Kārlis Ozols.

- I. Tenori: K. Ozols.
I. Basi: K. Dzirvinskis.
II. Basi: A. Caunitis, L. Delviņš.

Atsevišķi dziedātāji

- I. Tenors K. Apinis, II. Tenors J. Aboliņš
I. Basi: N. Doičevs, M. Mūsiņš.

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309073696

0,15 LS